

*P. Szoos. Tervezés után
Szeged
Hölsey néni 10*

Ára 40 ml.

Homolóra

Illusztrált társadalmi, színházi és művészeti hetilap ★ Szerkesztő: Magyar László

II. évf.

**S
Z
E
G
E
D
1
9
2
9
J
A
N
U
Á
R
1**

Dorottya

Illusztrált társadalmi, színházi és művészeti hetilap — Felelős szerkesztő: Magyar László.

Előfizetési díj egy hónapra 1-60 pengő, negyedévre 4-60 pengő, fél évre 9— pengő, egész évre 18— pengő
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Oroszlán u. 4., III. em. 9. Telefon 18—12.

M e g j e l e n i k m i n d e n s z o m b a t o u d é l u t á n .

D O R O T T Y A

Asszonyom,

Öszinte örömet éreztem, amikor megpillantottam elegáns alakját, érdeklődő arcát a *Dorottya* sajtóbemutató jelmezes főpróbáján és amikor viszontláttam a fényes, az ünnepélyes premieren. Emlékszik-e még rá, hogy mennyi sokat vitatkoztunk a lokálpatriotizmus kérdése fölött. Én azt bizonyítottam, hogy ez az érzés a legfelelősebb érzések egyike, mert nincs alapja, nincs indokoltága, szűk határok közé szorítja az álmokat, a vágyakat, rövidlátókká, önzökké teszi az embereket. Maga viszont a komoly érvek egész hadosztályát vonultatta föl álláspontom ellen, csudálatos példákra hivatkozott, amelyek azt bizonyították, hogy a lokálpatriótáknak van csak meg a közérdek szeretetének képessége. Nem tudtuk meggyőzni egymást és eredménytelenül kötöttük meg a fegyverszüneti szerződést. Megállapodtunk abban, hogy az eleven élettől várjuk vitánk eldöntését.

Most eldőlt a vita és én asszonyom, alázatos szívvvel elismerem, hogy elveszítettem a csatát. Ne csudálkozzon ezen a megalázkodáson, megmagyarázom, hogy miért.

A *Dorottya* győzött meg, nem a darab, nem a muzsika, nem az előadás, hanem az olyan sokszor és olyan alaptalanul lekicsinyelt, kigunyolt, elhanyagolt külsőségek.

A szegedi színház szegedi ügyé tette Kacsóh Pongrác bájos darabjának bemutatását és mivel ez teljes mértékben sikerült, a *Dorottya* premierjének jelentősége országossá növekedett. Láttá asszonyom, hogy a páholyok nagy részében ismeretlen, vagy csak az illusztrált újságokban közölt fényképekről ismert arcok néztek a színpad felé? Előkelő színházi vezérek, szaktekintélyek és habitúék.

Ezek a jó urak most a *Dorottya*n keresztül, a *Dorottya* kedvéért felfedezték Szegedet. A budapesti lapok terjedelmes tudósításokat közöltek a nevezetes előadásról, saját, külön kiküldött tudósítók jöttek le Szegedre,

Máról-holnapra Szeged került az országos érdeklődés középpontjába, vagy — ha így szebben hangzik — homlokterébe.

Ez pedig feltétlenül használ a városnak, mert a város is olyan, mint valami sztár. Mindig jó, ha beszélnek róla és körülbelül mindegy, hogy mit beszélnek.

(Milyen híres város lenne például Szeged, ha történelgben itt formálja meg a végzet a millstadi sziklát és hozzánk jön nyaralni, ama bizonyos vigyorgó fiatalember.)

Ne higgye, szép asszonyom, hogy ez gunyolódás akar lenni. Lelkemre mondom, hogy nem.

Azt szeretném bebizonyítani, hogy a szegedi színház a házikezelés második esztendejébe végre önmagára lett, a *Dorotya* előadásával ha akarva, ha akaratlanul, de ráhibázott hivatására. Az első kísérlet fényesen sikerült és én, mint ujkeletű lokalpatrióta, türelmesen várom a folytatást, amely remélhetőleg nem várat olyan hosszú ideig magára, mint amennyi a legutóbbi szegedi eredeti bemutató, a *Kis Marat* premierje óta a Dorotya premierjéig eltelt. Mert hiszen a *Kis Marat* premierje is országos jelentőségű színházi esemény volt annakidején, amely akkor is Szegedre irányította a közfigyelmet. Ebből pedig az következik, hogy nem muszáj nekünk feltétlenül belevesszünk a megáradt Tisza szennyes vizébe, ha azt akarjuk, hogy észrevegyenek bennünket.

De abbahagyom már ezt a túlságosan komoly elmefuttatást, nem untatom tovább vele, örülök, hogy tetszett az előadás, hogy megfogta lelkét Kacsóh muzsikája. Most pedig búcsuzom. Tart még a farsang. Használja ki asszonyom. Jómulatást!

Szilveszteréji tréfa Lévay Ferenc szakállával és Szécsényi István haragjával.

Van Szegeden két közismert ügyvéd, akik arról nevezetéseik, hogy kéréseiket feltétlenül hadakoznak egymással: dr. Szécsényi István és dr. Lévay Ferenc. A közöttük kiobbant éles ellentétnek, amely különböző sajtópörökben is megnyilatkozott már valószínűleg politikai háttere van. Ez az ellentét volt az alapja annak az ujesztendéi tréfának, amelyet ismeretlen, de a viszonyokkal valószínűleg ismerős tettes követett el Szécsényi ellen.

Szilveszter éjszakáján, néhány perccel az éjjeli elsötétedés után, élesen megszólalt Szécsényi István telefonja. Szécsényi-nél kisebb társaság volt együtt. A megszólalt telefon kagylóját gyanútlanul emelte le Szécsényi és vidáman kérdezte meg, hogy *ki beszél.*

— *Én vagyok az, Pista* — közvetítette a választ a kagyló hallgatója — *Lévay Ferenc. Boldog új esztendő! Akarok kívánni neked és megakarlak kérni, hogy béküljünk ki.*

— *Soha* — kiáltott meglepetten és mérgesen Szécsényi a telefonba.

— Ne okvetetlenkedj Pista — szölt ismét kérése szelidséggel a telefon —, ne vigyük át már ezt az áldatlan haragot az új esztendőbe. Intézzük el barátságosan ezt az ügyet.

— *Majd a független bíróság előtt* — mondta még mérgesebben Szécsényi.

— Nézd, Pista, olyan szép ünnep Szilveszter-éjszakája. Ne tartsuk a haragot. Ha kívánod, megkövetlek mindenért, amit ellened vétettem.

— Nem óhajtom ismerni soha többé az urat!

— Hát akkor legalább azt tedd meg, hogy jüggesszük fel erre az új esztendőre a haragot. Egyetlen próbaévre. Próbáljuk meg.

— Semmit sem próbálok.

— Nézd Pista, én áldozatot is szívesen hozok a béke kedvéért. Ha kibékülsz ve-

lem legalább erre az egy próbaévre, hát Isten neki, még a — *szakállamat is leborotváltatom.*

Szécsényi erre már rögtön tudta, hogy nem Lévay beszél, hanem valaki ismeretlen tettes akarta ezzel az újévi tréfával felültetni. Mérgesen lecsapta a kagylót és a párbeszédet méltatlankodva mesélte el társaságának.

Somogyi Szilveszterné és Kószó Istvánné pápai kitüntelése.

Szeged város társadalmában osztatlan örömet keltett az a szép kitüntetés, amelylyel a pápa jutalmazta meg a katolikus

egyház két igaz hívét, dr. Somogyi Szilveszternét és dr. Kószó Istvánnét. A polgármester felesége a jótékonyág terén

Dr. Somogyi Szilveszterné

kifejtett érdemei elismeréséül kapta meg a ritka érdemkeresztet, »pro ecclesia et pontifice«, dr. Kószó István nyugalmazott államtitkár felesége pedig az Isten

házának ékesítéséért, mint a Szegedi Ol-táregyesület elnöknője. Az érdemrendet dr. Glattfelder Gyula megyéspüspök nyújtotta át a mult héten ünnepélyes kere-

Vége a szezonnak Öltönyöket, estélyi ruhákat, kabátokat **mélyen leszállított áron** készít **GOMBOS ISTVÁN szabómester, Széchenyi tér 6.**

Ezen hirdetés felmutatól 6 százalék arányban jutalmat kapnak.

Dr. Kósó Istvánné

tek között a két urnőnek, még pedig Somogyi Szilveszternének a juzsuiták kápolnájában, dr. Kósó Istvánnénak pedig a ferencrendiek alsóvárosi kolostorában.

A két kitüntetett uriaszonyt a város társadalmának minden rétegéből szerencsevánatokkal halmozták el.

Január 5-én jól sikerült tánemulatságot rendezett a szegedi kisedővő leányegylet a belvárosi óvoda termeiben. A bálon a hölgyek kivétel nélkül világoskék habosruhában jelentek meg. Képünk a kalikó-bál résztvevőinek egyik csoportját ábrázolja.

Szegedi öskert

IRJA: JUHÁSZ GYULA

8. Homok.

A kilencvenes években a Pesti Hírlap tárcairovatában, a vonal alatt gyakran találkoztam a nyájas olvasó (boldog békevilág volt, miért ne lett volna nyájas az, aki olvasott) a *Homok* nevével és írásával. Ezek a hangulatos leírások és elbeszélések a szegedi tevező tavaszi fuvalmát hozták a pesti irodalomba. Akácillat és földszag volt ezekben a történetekben, az egészség és az egyszerűség lehellete.

— *Ki ez a Homok?* — kérdezte önkénytelenül a nyájas olvasó, akinek ilyen szíve szerint idrogált az ismeretlen szerző. Egyszer csak megindult az ostrom a legnépszerűbb hírlap szerkesztője ellen (*Jókai* és *Mikszáth* is ott díszelgett a munkatársak hatalmas gárdájában) és minden Homok-tárca után megismétlődtek a kérdések és megjött a sztereotip felelet:

— *Homok* néven *Cserzy Mihály* ír, aki köztisztelőtlen ázó borbélymester Szegeden.

Igy vonult be lassankint Homok a magyar Parnasszusra. A szegedi iparosság adta őt a hazai irodalomnak. És ő tovább dolgozott műhelyében, a különféle fejeket formálva és tovább irt otthon, (ő

is haláláig itt maradt Szegeden) a különféle történeteket fundálva. Egész sor könyve jelent meg, regény, novella, rajz, amelyek a szegedi népelet képét tükrözik, mint a pusztai sömlyék tiszta tócsái a mosolygó eget. *Tömörkény* mellett ő volt a leghűségesebb és leggondosabb krónikára annak a külön szegedi világnak, amely lassan, lassan eltűnedezik erről a földről, színei elfakulnak, dalai elnémulnak, szépen elmegy közanyánk ölébe és átengedi helyét új idők új embereinek és dolgainak. Valami meleg érzelmesség, könnyes és fátyolos ellágyulás jellemezte *Homok* beszédmodorát, írásban és szóban egyaránt, igazi bensőség, amely szerelmesen simogatja tárgyait, melyeknek lelkét megtáapta. Künn a pusztán, a földművesek körében tált ő igazán és egészen magára és kis kocsmák szelid, csöndes félhomályában, lámpagyújtás előtt amikor az emlékek világitanak, mint a hó az estében. Igen gyökeres és izes magyarság jellemezte az írásmódját, amelyet még *Tóth Béla* is szeplőtlennek talált és fölötte kedvelt, pedig a magyar nyelv e páratlan értője igen szigorú volt ebben a tekintetben.

Nemzeti Hitelintézet Rt. szegedi fiókja fa- és széntelepén

Kossuth C. sugárút 37. Telef. 16-91

I-a Wildenstein—segeni porosz kőszén	P 6'84
I-a Hindenburg porosz diókoksz	7'84
I-a Kétszermosott kovácsészén	8'10
I-a Pécsi 7000 cal. tojás boulette	5'20
I-a Nádújfalusi darabos kőszén	3'50
I-a Nagybátonyi rostált akna kőszén	
vagontételben	2'80
I-a Nagy bátonyi darabos kősz. vagont.	3'20

I-a dorogmentes II. é. bükkhasáb tűzifa	P 3'34
I-a dorogmentes II. é. bükk tuskózott	
tűzifa	3'64
I-a dorogm. II. é. bükk aprított tűzifa	3'84
Bükkhulladék	2'90
I-a Retorta faszén	12'—
I-a dorogm. II. é. bükkhasáb vagont.	3'12

Házhozszállításért 16, behordásért 10 fillért számítunk

Szalay Józseffel együtt népszínművet is írt Cserzy Mihály *Ugarimáadás* címmel, amelyben a magyar paraszt, vagy, ha úgy tetszik, kisgazda földhétségét megkapó drámai erővel és igazsággal szólaltatták meg. Különösen az első felvonása szinte tökéletes ennek a darabnak, amely a szegedi színpadon is becsülettel és sikerrel megállotta helyét. Még egy másik népszínműbe is belekezdett Homok, de már magányosan nem tudott boldogulni vele.

Cserzy Mihály a barátság és társaság embere volt, örökké szíves és derűs, az asztal örömeinek bölcs és hálás áldozója. (Csak utolsó éveiben borult el a kedve, a nemzeti és egyéni bajok és bánatok miatt.) Ő volt egyik alapítója és élte-tője az *Irodalmi Tetőnek*, amely hol itt, hol ott, hol fehér, hol piros abroszos asztalok mellett üzte a gondokat és füzte a vidámság tarka koszoruit. Bagics Ro-

záltól a Koppig minden jóra való bormérést kipróbáltak.

Élete végén meglátogattam egyszer abban az uccában, amelyet azóta róla neveztek el, a lugasban üldögélt Városov Gyula, a derék és vidám papíró és egy másik férfiú társaságában. Ez egy őszhajú, borotvált, talpig feketébe öltözött tisztis öreg volt, én bizony majdnem a föltámadt Dugonicsnak néztem: *Deréki Antal* volt, az érdemes pálcás színész, a nemzet nagyjérdemű napszámosa, akinek magányos öreg napjait évenként a Homok magyaros vendégszerete édesítette meg. Cserzy Mihályt utolsó útjára *Móra Ferenc* multhatatlan szavai bocsátották el a közművelődésnek szentelt palota csarnokából, a csöndes, nyugalmas, békés, boldog alsóvárosi öskert ölébe.

SZŐNYEGEKET

művészies kivitelben, országosan elismert, legjobb készítőjénél vásároljunk.

MINDENFÉLE SZŐNYEGEK

szakszerű javítását jutányosan vállalom.

Állandó kiállítás!

Gépi szőnyegek, takarók, paplanok, átvetők, függönyök stb. jutányos árban kaphatók.

GÁBOR

szőnyegáruháza

Rossmann-palota, Kárász u. 8.

Klebelsberg Kunó: Már egy hete nem építettem semmit Szegednek...

Férfiruha ujdonságok készen és mérték után
Balázs és Petrinél
 Szeged, Széchenyi tér 2.
 Elsőrendű angol url szabóság!

Játékszin

Homokóra színházi melléklete

SZINÉSZ-PORTRÉK.

Pártos Klári.

Sablónos kifejezésekkel, mindenkire alkalmazható jelzőkkel nem lehet őt meghatározni. Tömör, minden véglet magában foglaló művészegénység, még ennél is több. Az ember hiába akarja: ugysem tudja szabatosan kifejezni a lényegét legfőbb körülírhatja, kerülgetheti, sejtetheti.

Az olyan kifejezéseken, hogy: izzig-vérig színész, verbeli művész stb. már régen túl van. Régen túlnőtt a vállveregetős kritika megállapításain.

Vidéki színésznő. De ez a vidéki jelző csak működési helyet jelent, nem fajsúlyt és mértéket. (Éppugy, ahogy a »fővárosi« sem jelent azt.)

Az ő figurái mindég valóságos emberi életet élő figurák, gonddal és lelkiismeretességgel megformált alakok, akik túlélik színpadi életüket éppen nagyszerű megalkotottságuknál fogva. Emberábrázoló képességében van legnagyobb ereje: a legellentétebb lelkiületű alakok

egyforma készséggel és hűséggel szólnak meg nála...

Eddigi pályafutása rövid, mindössze egy-két állomás, de sikeres állomás.

A Vígyszínház iskolájában tanulta a mesterséghez szükséges sallangokat. Mert még mielőtt az iskolába került, már színésznő volt. Sebestyén Géza buda—miskolci társulatánál kapta az első szerződést. Ez volt az első, igazi színpad, ahol fellépett és ezen a színpadon ment keresztül egyénisége azon a forradalmon, amelyken minden színiiskolából kikerült színésznek keresztül kell mennie, ha önálló színésszé akar lenni.

Azután apró tanulmányok Pesten, Pécsen és az első komoly állomás: Szeged, Városi Színház. Itt kezdődött a kibontakozás. Megfelelő teret kapott művészi törekvéseinek megvalósítására és egymásra produkálja jobbnál-jobb alakításait. Leegyszerűsített, lehiggadt játékmódorával rövid idő alatt kiérdemli a legdöntőbb kritikát, a közönség szeretetét.

Szerepei: Romeo és Julia, Sasfiók, Ha-

nella. Ez három szerep, de a legszélesebb skálájú művészek itt többet jelent, mint nagy feladatot.

Nem nőszülök, a Noszty-fiu esete Tóth Marival, stb. darabokban érte el a népszerűségét.

Legkedvesebb szerepe: Klabund Krétaköre.

Idei legjobb szerepe: Mary Dugan bűnpöre, a szezon eddigi legnagyobb drámai sikere, nem is beszélve arról, hogy az a siker majdnem kizárólag Pártos Klári személyéhez fűződik.

Magánéletét is művészi ambíciói szolgálatába állította, nyelveket tanul, angol, franciát, németet. Az ember néha megéri a jövőben rejlő eshetőségeket és készül rá. Elvégre ma mindenki — legtöbbször ok nélkül — külföldre készül. Miért ne készüljön az, aki okkal készülhet és akinek minden reménye megvan arra, hogy künn érvényesülni is fog.

Pártos Klári a szegedi színház egyik igazi értéke, aki művészfamiliájától örökölt szeretettel szereti a színpadot.

KASS-SZÁLLÓ RENAISSANCEE BAR

A teljesen új januári műsor:

Tylda & Lee

szenzációs mondain és grotesque
táncospár

Bella Tápió

nőrvég táneművésznő

Sisters Karácsonyi

táncduett

Nusi és Laci

mondain táncospár

Nyárai Mancsi

táncosnő

Garbo & Vortez

új táncattrakciókkal

Bellák Ella

táncosnő

Darvas Magda

táncosnő

A Dorottya dicsőséget és elismerést hozott Szeged színházának.

Széljegyzetek a „Dorottya“-premier körül.

A budapesti nagylapok hatalmas tudósításokat közöltek Kacsóh Pongrác posztumusz dalművének, a Dorottyanak szegedi bemutató előadásáról, amely országos jelentőségű színházi és zenei esemény volt. A komoly ujsághasábok bőkezűen, terjedelmet és jelzőket nem kímélve szorták az elismerés babérleveleit Szeged felé és a szegediek lassan-lassan észreveszik, hogy büszkéek a szegedi színházra, saját, külön, házikezelésű színházukra.

Szép ünnepe volt ez a premier a színháznak. Lelkes, meleg, hangulatos, előkelő és elegáns ünnep. A páholsorokban ragyogó ingmellek vakítottak, fehér asszonyiakakon ékszerek sziporkáztak és már jóval a premier előtt elfogyott az utolsó jegy is a pénztárból. Elkapkodták volna akkor is, ha valami pajkos manó hozzálop még ugyanannyit.

A szerdai bemutatónak ez az ünnepi hangulata megnyilatkozott már a kedden este tartott *nyilvános főpróbán* is, amelyen csak meghívtak, kritikusok, habitűiek vehettek részt. Ott ült a sötét nézőtéren *Beöthy László* is, a *Vezér* és szigorú szemmel nézett minden mozdulatot a színpadon, hallgatott minden hangot, minden szót.

A szegedi közönség — értve ez alatt a főpróba kisszámú közönségét — a többi évek alatt elfelejtkezett teljesen az ilyen nyilvános főpróbákról. A direktorok leszoktatták róla. A mindig sietős kapkodás nem hagyott időt erre a fölöslegesnek hitt időpazarlásra, a rendező, a direktor és a színészek egyformán örültek, ha

a premier keretében tarthatták meg a főpróbát. Pedig, mint a Dorottyanál kiderült, nagyon hasznos intézmény a nyilvános főpróba. Legalább száz százalékkal biztonságosabbá teszi a bemutató előadást és fokozza a siker lehetőségét is.

A főpróba hangulatát a *Vezér* alapozta meg. Ő volt talán az egyedüli, aki nem rendes előadásnak érezte a főpróbát. Tettségének, vagy nemtetszésének mindig hangos jelét adta.

Az első nyíltszíni tapsot a fiatal *Szilassy Gyula* kapta tőle, aki nagyon szépen, nagyon tehetségesen mondta el *Pista* kocsis köszöntőjét. *Beöthy* tenyere összezessant, majd odakiáltott a színpadra, *Szilassy* felé:

— *Bravó!*

Ez a bravó jónéhányszor megismétlődött. Kapott belőle ugyyszólván minden főszereplő.

A nézőtéren ült *Páger Tóni* is, aki fenntartás nélkül gyönyörködött a *Vezér* lelkedésében. Annyira gyönyörködött benne, hogy amikor a harmadik fölvonás után leszaladt a függöny, ő csapkodta össze a tenyerét és ő kiáltotta a *Vezér* felé:

— *Bravó!*

A premier estéjén a legboldogabb mégis a polgármester volt. A rövid fölvonásokban annyi dicséretet kapott a pesti uraktól, hogy jó csomót eltehet belőlük máskorra is, az örömtelenebb napokra. Mindenki neki gratulált a szép előadásért.

MAGYAR GYÁRTMÁNY

G. F. B.

Minden divatszínben.

Világhírű selyemharisnya

P 5 - P 6 - P 7. — áron

Gyári
lerakat

Pollák Testvéreknél

Minden páréit
szavatolunk !!

Csekonic ucca
és Széchenyi tér

A „Dorottya“ három női főszereplője.
Balról jobbra: Mária (Hont Erzsébet), Dorottya (A. Harmath Hilda),
Sári (Sz. Patkós Irma).

— Látjátok fiuk — mondotta a büffében a szegedi kritikusoknak —, a pestiek hogy meg vannak elégedve mindennel. Ezentul, ha jó kritikát akarunk kapni, hát

Pestről hívunk le kritikusokat.

Azok csak jót irnak a szegedi színházról.

A polgármesternek Sebestyén Géza, a budapesti Városi Színház örökké vidám, szellemes igazgatója is gratulált.

— Hát igen — mondotta azután —, meggyőződtem róla, hogy mégis csak szép és jó dolog ez a házikézés, csak — *otthon meg ne tudják.*

Az előadás után Beöthy volt a központ, de csakhamar megunta a nagy népszerűséget és éjfél után a Kass-kávéház elnéptelenedett termében összeverbuvalta a römmit-partit. Fodor Oszkár, a pécsi színház igazgatója is benne volt a játékban. Minden pénzt ő nyert el. Két órai kemény csata után feloszlott a parti.

— Üdvözlöm kolléga ur — rázta meg Fodor Oszkár kezét Tarnay —, *ma a vidék napja van. Győzünk és nyerünk minden vonalon a fővárossal szemben.*

A Dorottya kéziratkönyve kegyeletes emlékeket őriz, olyan emlékeket, amelyek

bizonyára az irodalomtörténet emlékei lesznek.

Az első kötet végén Kacsóh Pongrác kézírása:

Két revízió után végleg kész. 1921 július 30. Szatmár-Ökörítő.

A harmadik kötet végén:

»Kompozíciós vázlat kész 1919 augusztus hó 2-án. Z. kiv. vázlata 19. X/4.

Partitúra végleges revíziója befejezve 1921 szept. 24.

(Kis János fiam 4. születésnapjára)

Kacsóh Pongrác.

A könyvek fedőlapján aranybetűs fölírás:

Irta és szerzette

marossellyei

KACSOH PONGRÁC dr.

A
MAGYAR HIRLAP

a legolcsóbb, a legtartalmasabb
a legelterjedtebb napilap

Mondja: mi a véleménye...?

Körinterjú 6 objektív kritikussal.

Szereplők: *a jegyszedő, a rendőr, a rikkancs, a kofa, a diák, a foglalkozás-nélküli.*

Komoly és mindenképen mérvadó kritikájú ember véleményét gyűjtöttük itt egybe. Beszélnek majd a színházról, a színészekről, a darabokról, őszintén és minden befolyás nélkül.

Első:

a jegyszedő.

Ez a legbenfentesebb személy, bár kritikája ép ezért nem mindég objektív. Először a színházbajáró közönségről beszél, amelyre haragszik, mert későn jön. A színházért rajong, a legnagyobb dolognak tartja a világon. A darabok közül a prózai darabokat szereti jobban, nem szereti a nagy »zörgést«. Kedvenc darabja a »Szegény leányt nem lehet elvenni« és a »Végre egy uriaszszony«. Kedvenc színésze: *Tafnay, Pártos Klári, Földényi.*

Második

a rendőr.

aki csak az ajtóból nézi a darabot. Már ő az operettre szavaz. »Olyan a színház, ha nincs zene, mint a halottasház.« A színházat mindössze egy év óta ismeri, a Mersz-e Mary?-t látta először. Természetes, hogy ez tetszik neki a legjobban.

— Nagyon jól játszik a *Dayka* Margit és igen szeretem nézni a *Páger*t, de legjobban szeretem a *Herceget*.

Józan, pallérozott ész. jó megfigyelőképeség, igazmondásra tanított természet, náivság: véleménye megbízható.

Harmadik

a rikkancs.

Itt emeljük fel a szavunkat azok ellen, akik az öreg ujságárusokat rikkancsoknak mondják. Nagyon el van keseredve emiatt. Lapokkal foglalkozik: intelligens ember. Minden kritikát elolvas és min-

den kritikát megkritizál. A szegedi színházzal meg van elégedve. Legjobban az operát és a prózai darabokat szereti. Az Aidát minden előadáson megnézte. Azt, hogy ki a kedvenc színésze, nem árulja el. Az operát azért szereti, mert ő is zeneértő *högédül*.

Meglehetősen intelligens ember, állandóan emberekkel érintkezik. Sok lapot elad napjában, tehát ismeri az embereket.

Negyedik

a kofa.

A negyedik emeleten ül. Ez a stand-helye. Csak operettet néz meg és kizárólag a sooperettet néz meg és kizárólag a sovány vány művészeket szereti. Az utolsó Verebély-lány tetszett a legjobban. Prózát csak egyszer látott, akkor is véletlenül jött el, mert azt hitte, operettet adnak. Azóta mindig megkérdezi a pénztárosnőtől, mit adnak. Nem tud Patkós Irma és Harmath Hilda között választani. »Mind a kettő jól énekel nő«.

Megbízható. Ha valaki, úgy ez biztosan kikiáltaná, ha nem tetszik valami.

Ötödik

a diák.

— Az ember tragédiája, A kérők, V. László..?

— Nagy tévedés. Régi tévedés. Inkább valami finom francia vigjáték, de még inkább az operett. A színházzal meg vagyok elégedve, elég sok operett megy. Igaz, hogy én nem mehetek, de a vasárnap délutánok az ényémek. Jó volna valahogy a művésznök tudomására hozni, hogy sokan vagyunk diákok a vasárnap délutáni előadáson, *ne »lászdljanak«, hanem ugyanugy játszanak, mint este.* Gondoljanak a szegény diákra. Kedvenc színészei: Harmath Hilda, Patkós Irma, Futó Klári, Dayka Margit, Kelety Erzs, Bódi Hajnal stb.

Intelligens, de egyáltalán nem megbízható. Fiatal.

Hatodik:

a foglalkozás nélküli.

Ritkán jár színházba, a *tanulságos darabokat* szereti. Például a »Szegény leányt nem lehet elvenni«, amelyben négy pénz nélküli fiatalember is szerepel. Az ope rettet nem szereti, mert az hülyeség, kevés a valószínűség. A színészeket nem szereti, léhütőknek tartja őket. A nők? Istenem... Talán Dayka Margit, talán Futó Klári...

Eddig van. Eredmény: 3:3, ami a komoly és a kevésbé komoly műfajt illeti. Őszintén szólva ezt az interjút azért csináltuk, mert azt reméltük, hogy a prózai darabok kerülnek ki győztesen. Sajnos, a *díák minden reményünket rombadöntötte.*

Tudom én, hogy mulik a tavasz.

A Dorottyában éneklő Bihari Sándor.

Tudom én, hogy mulik a tavasz,
Jön a nyár, ősz és a téli szél zugása,
Tudom én, hiába tagadod,
Mégis az enyém szived minden dobbanása.

Tudom én, mit érne a késő szó,
Mennyit ér haragos, kegyetlen átok,
Tudom én, sosem leszel enyém
És én sem leszek a szerelmes, hites párod.

De azért, akármit hozzon a sors,
Én tereád, amíg csak élek, várok.

Fegyvert Lőszert

**megbízható
minőségben**

Verderber

szegedi vásárusnál vásárolhat.

SAKK.

Rovatvezető: Liebmann.

Szeged—Békéscsaba 11:1. A szegediek végre kitétek magukért és lehangorltek ellenfelüket. Azonban a Pálfy-kupa elnyerése még így sem valószínű. A nagy eredmény a kitűnő csapatösszeállítással magyarázható. A Szegedi Sakk-Kör bajnoki versenye befejezés előtt áll. Konrád 9 pont, Soóky 8½, Pauer 8. Soóky megismételheti tavalyi bravurját és megnyerheti a bajnokságot.

Janovics Jenő, a kolozsvári direktor üdvözli a Dorottyát

A Városi Színház a Dorottya bemutatójára meghívókat nyomtatott, melyeket aztán elküldött az ország minden részébe, hogy az érdeklődőket meghívja a nevezetes premierre. Természetesen első sorban a színigazgatók kaptak meghívót, mint olyanok, akiket legjobban érdekelheti *Kacsóh* daljátéka. De nemcsak Csonkamagyarországra mentek meghívók, hanem az elszakított területek színigazgatóihoz is. Így kapott *Janovics Jenő* is, a híres kolozsvári direktor is, aki nagyon szép levélben köszönte meg *Tarnay* direktornak a figyelmességét s sajnálattal írja, hogy nem jelenhet meg a bemutatón.

Itt közöljük az elszakított Kolozsvár direktorának *mélyértelmű* levelét:

»Végtelen sajnálatomra nem tudok elmenni erre a mélyen megható, a szegedi színház némes tradícióihoz méltó ünnepre. *De talán egy későbbi időben lesz alkalmam arra, hogy Kacsóh Pongrácz zsenijének a szegedi színházban hódoljak s az Ön kezét igazgató ur, meleg barátsággal és komoly nagyrabecsüléssel megszoríthatam.*

A Városi Színház műsora.

Szombaton délután: *Három a kislány.*

Szombaton este: *A farkas.*

Vasárnap délután: *Az utolsó Verebély-lány.*

Vasárnap este: *Dorottya.*

Hétfőn: *A farkas.*

Kedden: *Dorottya.*

Szerdán: *A farkas.*

Csütörtökön: *Az utolsó Verebély-lány.*

Pénteken: *Dorottya.*

Dorottya.

Dalmű 3 felvonásban. Szövegét írta és zenéjét szerzette: Kacsóh Pongrácz. Rendezi: Sziklai Jenő. Vezényli: Beck Miklós.

Személyek:

Dorottya — Harmath Hilda
 Mária, unokahuga — Hont Erzsébet
 Sári — Patkós Irma
 Hetessy Kálmán — Szórád Ferenc
 id. Fábry Tamás — Bihari Sándor
 ifj. Fábry Tamás — Szakáts Zoltán
 Somogyi alispán — Arany József
 Somogyiné alispánné — Herczegné
 Jutka, leányuk — Varga Teri
 Völegénye — Rónai Béla
 Pista, parádés kocsis — Szilassy Gy.
 Kati, szobalány — Dayka Margit
 Öreg béres — Bereng József
 Fiatal révész — Veszely Pál
 Öreg révész — Szilágyi Aladár

A szerelmében csalódott Dorottya visszavonultan él a világtól az ősi birtok csöndjében. Két kis huga van, minden idejét ezeknek szenteli. Ifj. Fábry Tamás nagybátyját szerette valaha Dorottya s most ebbe a fiuba az ő huga, Mária szeret bele. Természetesen Dorottya félti a kis hugát és ellenzi ezt a házasságot. Fábry Tamás azonban megszőkteti a lányt. Dorottya kétségbeesve indul a keresésükre. Utjában összetalálkozik id. Fábry Tamással, a régi szerelmével. Dorottya elmondja

neki, hogy a fiatal Tamás megszőktette Márit. Fábry is keresi a szőkevényeket, meg is találja őket. Közben az öreg Tamás és Dorottya is egymásé lesznek és kettős friggely végződik a darab.

Három a kislány.

Daljáték 3 felvonásban. Rendezi: Sziklai Jenő. Vezényli: Beck Miklós.

Személyek:

Schubert Ferenc,
 zeneszerző — Ocskay Kornél
 Schober báró — Szakács Zoltán
 Vogl János operaénekes — Arany J.
 Gumpelwieser — Fodor Emil
 Schwind — Csonka Antal
 Tschöll Keresztély — Herczeg V.
 Tschöllné — Herczeg Vilmosné
 Édi — Futó Klári
 Hédi — Kelei Erzsi
 Médi — Á. Harmath Hilda
 Novotny, titkosrendőr — Veszely P.
 Grizi — Wlassics Györgyi
 Schandorf, dán követ — Sümegi Ö.
 Ház mesterné — Egyed Lenke

Farkas.

Vigjáték 3 felvonásban

Írta: Molnár Ferenc. Rendezi: Vándor Andor.

SZEMÉLYEK:

Kelemen — Földényi László
 Vilma — Komjáthy Mária
 Szabó György — Kovács Károly
 A kegyelmes asszony — Uti Giza
 Ritterné — Herczegh V.-né
 Mikhál hadnagy — Szakáts Zoltán
 Zágón hadnagy — V. Végh K.
 Főpincér — Rónai Imre
 Pincér — Rónai Béla
 Italos — Burányi László
 H. titkár ur — Vágó Arthur
 Míci ke méltóságos — Egyed L.
 Janika — Kiss Böske
 Egy lakáj — Csonka Antal
 I. pincér — Kovács Árpád
 II. pincér — Glasz Károly
 Szakácsné — Vargha Teri
 Szobalány — Ilkó Emmi

Az utolsó Verebély-lány.

Operett 3 felvonásban. Irták: Drégely—
Harmath. Zenéjét szerezte: Ábrahám Pál.

Rendezői: Sziklai Jenő.

Személyek:

Dorozsmay István — Szakáts Z.
Halmay Berci — Páger Antal
Wallakeövy Ármin — Vágó A.
Zamárdy Béni — Herczeg Vilmos
Gáthy Pál — Földényi László
Tamás Tamás — Veszely Pál.
Nelly — Sz. Patkós Irma
Forró Sárikaa — Dayka Margit
Gáthyné — Wlassics Györgyi
Annuska — Futó Klári
Gyuri — Csonka Antal
Laci — Kohári Pál
Míci — Hajnal Hajnal
Trici — Vargha Teréz
Tuci — N. Németh Giza
Juci — Sándor Stefi

I. felvonás.

Dorozsmay István, országgyűlési képviselő ádáz harcot viv a képviselőházban a modern erkölcsök ellen. Ő maga azonban megrögzött agglegény és nőhódító. Barátja, Gáthy Pál, aki házasságra váratlanul megerkezik Dorozsmay füredi villájába. Elmondja, hogy a vasuton megismerkedett egy leánnyal, akit Dorozsmay néven feleségül vett. A lány mikor megtudta a dolgot, követelte Gáthytól, hogy vigye őt el az igazi Dorozsmayhoz, hogy elválhasson botrány nélkül. Dorozsmay meg is igéri azt Nellynek, az utolsó Verebély-lánynak, de kiköti, hogy egy hétig játsszák a házasság szerepét a világ előtt.

II. felvonás.

A helyzet az, hogy Dorozsmay komolyan beleszeret Nellybe. Követeli, hogy Nelly maradjon nála, mint a felesége.

Nelly előbb válni akar, hogy aztán szabadakaratából lehessen Dorozsmay felesége. Mivel Gáthival csak polgári házasságot kötött, Dorozsmay azt akarja, hogy most vele oltár előtt esküdjék meg. Nelly ebbe nehezen beleegyezik, de az esküvő alól megszökik Gáthival.

III. felvonás.

Dorozsmay Gáthy birtokára siet, ott találja Nellyt, aki nevelőnősködik. Kiderül, hogy Nelly Gáthy sógornője és ezt az egész játékot azért találták ki, hogy őt beugrassák a házasságba. Ezek után semmi akadálya sincs a boldogságnak.

Illatszer és pipere cikkeit

vásárolja a

»SZÉCHENYI«
ILLATSZERTÁRBAN

(Kék Csillag Áruház mellett)

Legolcsóbb bevásárlási forrás!
Széchenyi tér 15. Kiss D.-palota.

Szemüveg különlegességek!

Színházi
látcsövek

Foto-
cikkék

LIEBMANN látyszerésznél
Szeged, Kelemen ucca Ha-Ha mellett.

„Végre egy uri ember“

avagy:

Végre két uriasszony a színügyi bizottság páholyában Az utolsó Verebély-lány előadásán.

A színházi habituék kicsiny, de vidámságra mindig hajlamos társasága néhány nap óta kiválóan mulat az alábbi histórián, amely kissé fantasztikusnak látszik, de azért megtörtént és igazolására szükség esetén tanuként vonul fel a színház kérdéses előadásának egész földszinti közönsége.

A színpadon *Az utolsó Verebély-lány* ment X-edszer. A nézőtér elég népes volt, a páholyokban is volt közönség imitt-amott. De a színügyi bizottság földszinti páholya üresen ásitozott egészen a második fölvonás kezdetéig, amikor sötét hátréből

*két hölgy halvány, de ismerős
körvonalai rajzolódtak elő per-
céről-percre élesebben.*

A hölgyek egyre előrébb jöttek, végre arcuk felismerhetővé vált és a nézőtéren azok, akik odapillantottak, elcsudálkozva szemlélték a színügyerek páholyának ritka vendégeit. A csudálkozás elsősorban vendégek *nemének* szólt, mert a színházi krónikák eddig nem ismernek olyan esetet, hogy ebben a páholyban hölgyek is jelentek volna meg. De szólt a csudálkozás a vendégek eléggé ismert személyének is.

A hölgyek nem sokáig élvezhették zavartalanul a bizottsági páholy díszkrét homályából az előadást. Éppen a *Harminckettes báka* pattogó melódiája zendült fel a színpadról, amikor a földszint közönségének egy része, még pedig az a nagyobb része, amelynek figyelmét a bizottsági páholy sokkal jobban lekötötte, mint a színpad, észrevette, hogy

*a páholy ajtaja felnyílik és rajta
a színügyi bizottság egyik érde-*

*mes és öregedő tagja jelenik
meg.*

A hölgyek a váratlan látogató érkezésére ijedten rebbentek szét. A szomszédos páholyok közönségének tanuvallomása szerint a színügyi bizottság érdekében megészült tagja a töle megszokott lovagiassággal üdvözölte az ismeretlen hölgyeket és udvariasan megkérdezte tőlük, hogy a komoly páholy minek köszönheti látogatásukat. A hölgyek néhány pillanatig kínos zavaral küzdöttek, de az egyik csakhamar feltalálta magát és a következő mesét rögtönözte:

Kecske-métről jöttek Szegedre, néhány perccel ezelőtt érkeztek meg, de már zárva találták a színházi pénztárt. Jegyet nem válthattak, jegy nélkül jöttek be, mert látni akarták az egyik színészt, aki testvéröccse egyiküknek. Bocsánatot kértek a bizottság érdemes tagjától és távozni akartak, a bizottság érdemes tagja azonban, miután a választékos modorból megállapította, hogy

*két egészen kifogástalan kecske-
méti uriasszonnal hozta össze
a véletlen —*

*végre két uriasszony a színügyi bi-
zottság páholyátlan —, megnyugtatta a
két hölgyet, hogy aggodalomra nincsen
semmi ok, ebben a páholyban ugyan ide-
genek nem jelenhetnek meg, azonban*

*a szomszédos páholy az övé és
abban szívesen látja vendégül a
nagyságos asszonyokat.*

Méltóztassanak tehát átfáradni, onnan nyugodtan nézhetik végig az előadást. Önagységük eleinte szabadkoztak kis-

sé, mert félték valami bonyodalomtól, de azután felbátorodva, elfogadták a megvást és ajkukon büszke mosollyal vontak át a szomszédos páholyba, ahol közrefogták, illetve közreültették a szolgálatkész házigazdát és úgy nézték tovább Az utolsó Verebély-lányt. A szinügyi bizottság érdemes tagja, aki eként a két kecskeméti uriaszony házigazdája lett, az előadás közben behatóan folytatta önagyságáikkal az ismerkedést, amely annyira sikerült, hogy előadás után sem váltak el, hanem

a hölgyek elfogadták vacsorára szóló meghívását és a kedélyes öregur saját külön autóján robogtak el az egyik előkelő szegedi vendéglőbe,

ahol a belső szobában terítették és a legvidámabb hangulatban fogyasztották el a főlsgolgált felséges vacsorát.

A nézőtér közönségének egyik része, amely felesigázott érdeklődéssel figyelte a páholyok eseményeit, titokban ki nyomozta, hogy hová robogott a három tagú társaság és csakhamar megjelentek néhányan a vendéglő különszobájában, ahol úgy alakult az elhelyezkedés, hogy a hölgyek szembekerültek az új társasággal, vendéglátójuk azonban háttal ült és nem vehette észre, hogy vendégei és a későbbben érkezett társaság tagjai között kedélyes jelbeszéd fejlődött ki. A jelbeszéd biztató volt a hölgyek számára. A hölgyeknek, akik egyébként eléggé ismert alakjai a szegedi éjszakai nagyvilágnak, nem kellett különösebb biztatás.

Főlényesen fogadták a derék szinügyér egyre hevesebb udvarlását

és borzasztóan tetszett nekik, hogy az szentül uriaszonymnak hiszi őket. Éjjel felé azután az udvarias lovag az egyik szállóban szállást rendeltetett a hölgyek számára.

Néhány órával később a szállóhoz tartozó kávéházban tüntek fel a hölgyek. Elmondották a kecskeméti uriaszonyok, hogy

lovagjak másnapra újabb randevut kért tőlük.

Másnap, a kora délelőtti órákban a hódító lovag telefonon felhívta egyik barátját és büszkeségtől remegő hangon dicselkedett el éjszakai hódításával.

Barátom, két kecskeméti uriaszony. Szépek, gyönyörűek, előkelők. Igazi uriaszonyok. Ha kíváncsi vagy rájuk, az egyiknek, nagyon szép fekete haja van, szívesen bemutatlak ma este.

A barát, aki csak később értesült a szenzációs hódítás részleteiről, kapva kapott a meghíváson, azt köszönettel elfogadta, de azután, amikor értesült a dolgok mikénti állásáról, ő is beállt abba a hatalmasra növekedett táborba, amely féktelenül mulatott, sőt mulat még most is a szinügyi öregur szenzációs hódításán.

A históriához tartozik, hogy a két hölgy a napokban véletlenül összekerült a Homokóra munkatársával, akitől megtudták, hogy készül a riport.

— Ne írja ki szerkesztő ur — könyörgött az egyik —, az ember olyan ritkán kerül össze egy igazi uriemberrel. Most végre akadt egy uriember.

A

Homokórában

között felvelelek a

Kellner Márton

cégtől vásárolt

kamerákkal és kellékekkel

készültek.

Givész

A polgármester és a sintér.

A polgármestert mindenki úgy ismeri, mint aki nagyon szereti és nagyon megbecsüli a város alkalmazottait, függetlenül azok szolgálati beosztásától és fizetési fokozatától, vagy rangjától. A megbecsülés azonban sohasem a személynek szól, hanem mindig az állásnak, a tisztségnek. Ez a szép polgármesteri tulajdonság domborodik ki az itt következő történetből.

A gyepmesteri »tisztség« egyik viselője, magyarul a városi sintér hivatalosan értesítette az állategészségügyi felügyelő-séget, magyarul az állatorvosi hivatalt, hogy tizenhárom kóbor kutya került hurokra. A szabály az, hogy ilyenkor valamelyik állatorvos kimegy a gyepterre és megvizsgálja az elfogott kutyákat, megállapítja, hogy egészségesek, ha pedig veszettgyanusat talál közülük, annak elrendeli kiirtását. Az egyik állatorvos most is kiszállt a helyszínre. A tizenhárom kutya között volt egy nagyon szép, nagyon okos, kitanított fajkutya is, amely első pillanatra megnyerte az álatbarát gyepmester tetszését. Elhatározta, hogy a szép

kutyát megtartja magának. Mivel azonban a gyepteren minden elfogott kutya leltári tárgynak számít, amellyel el kell számolni, a sintér nagyhirtelen fogott még egy kutyát, a tizennegyediket, azt kinevezte tizenharmadiknak, a kiválasztottat pedig az állatorvos előre bejelentett látogatásának idejére bezárta a szekrénybe.

Az állatorvos csakhamar megérkezett, végigvizsgálta az eléje vezetett tizenhárom kutyát és amikor végzett munkájával és indulni készült, váratlanul keserves ugatás harsant fel a szekrényből. Az állatorvos gyanút fogott, kinyitotta a szekrényt és így derült ki a turpisság. Felfedezéséről azonnal jelentést tett a sintér felettes hatóságának, a köztisztasági üzem vezetőségének, amely úgy döntött, hogy a hivatali szabálytalanságot elkövető sintért azonnali hatállyal állásvesztésre ítéli.

A polgármester csak most kapcsolódott bele ebbe a kutyahistóriába, még pedig olyanformán, hogy az állásvesztést neki kellett volna szankcionálnia. Az ítélet aláírását azonban megtagadta.

— Nem lehet elcsapni ezt a derék sintért — mondotta —, súlyos visszaélést bizonyítottak ugyan rá, de azért mégis nagyon derék sintér. Ha elcsapnánk, nem kapnánk mást a helyébe. Ezt is olyan nehezen fogtuk. A hivatalvesztést diszkrecionális jogom alapján ezért ezennel pénzbürségre változtatom át. Megbüntetem a sintért — három pengőre.

A haladó magyar középosztály folyóirata a

SZÉPHALCOM

Megjelenik Szegeden. ~ Előfizetési ára egy évre 10 P.

Bochanán proféta örökös vándorlása.

Kijelentette, hogy Szeged „közönyváros” és elutazott.

A föld nem rendült meg, a Tisza nem folyt visszafelé, pedig a »proféta« megérkezett. Gyalogosan, sőt *sarusan* jött, hogy Szegedet megnyerje eszméinek. De nem talált ugylátszik megfelelő talajra, mert úgy, ahogy jött, el is ment. Nem keltett semmi feltűnést — ugylátszik, nem ez a szisztémája —, mindössze beelátott az emberek lelkébe. Ez aztán el is riáztotta Szegedről.

— Hat évvel ezelőtt Szegeden jártam, akkor is ilyen volt ez a város. *Közönyváros*. Azt hittem, azóta megváltozott. De nem.

Szakálla terjedelmes, szép, göndör szakáll, épp olyan, amilyent a proféták hordtak annakidején.

Öltözte már alkalmazkodott ehhez a bűnös korhoz:

spornadrágot hord és svejfolt kabátot.

Igaz, kissé kopottat, kissé piszkosat. »de mi ez ahhoz a szennyhez képest, ami az emberek lelkében található!«. A proféták öltözékéből még egy holmit megtartott, ami tulajdonképen demonstrálja profétai mivoltát: a *sarut*. De megbánhatta, mert *szines golfharisnyját húzott alája*...

Persze nem Jochanánnak hívják. Nem akarja elárulni a nevét, mindössze azt vallja be, hogy tényleg proféta, éppúgy, mint Jochanán. Igaz, ha ő lett volna ama bizonyos Jochanán, biztosan nem állott volna ellent Salóme csábitásának, annál is inkább, mert a proféta

saját, külön Salóméját állandóan magával hordja.

Viszont erről a Salóméről föl kell jegyezni: nem hogy Jochanánnál, de egy tízévi fogság után kiszabadult rabnál sem érne el sikert...

Kis korcsmában ülünk, ahol ráakadtam erre a bolygó párra. Jochanán szalonnát

eszik és fröccsöt iszik utána. Megfigyeltem: ivásnál az ádámcsutkája egész rendezen mozgott, esetleg valamivel nagyobbat kortyol, mint a többi ember. De ehhez joga is van. Salóme egy piszkos motyóba motoz, onnan szedeget valamit a szájához.

Először bolondnak hittem az embert, hogy profétának mondja magát. Most azonban inkább okos, ravasz embernek látom.

Jochanán gyalog jött Debrecenből iddig.

Négy hétig utazott, jó embereknél aludt, evett, Salóme mosott rája... Hitvány, földi javakban tehát nem nagyon szűkölködött. Feltűnő, hogy Salóme milyen sovány, elkinzott, sápadt arcu. Valószínűnek látszik, hogy elhagyott országutakon még ezt az erős, behemót profétát is a hátra veszi... *Csupa rajongásból...*

A proféta, ellentétben a többi nyájas szavu profétával, mogorva ember, nem igen akar magáról beszélni. Salóme válaszol, mélységes hódolattal elteve a proféta iránt. De csak arra, amire a proféta beleegyezését adja.

Hogy hogyan lett proféta, arra nem felel, csak azt tudom meg, hogy *tíz év óta bolyonganak*. Salóme valahol Miskolcon ragadt a proféta nyomába, azóta követi, mint az árnyék, issza szavait és a fröccs maradékát... Azt is megtudom, hogy a proféta nem szakállal kezdte működését. De azért akkor is proféta volt. Nevetséges, ahogy a szakállról beszélnek. Azt az áhitatot, azt a rajongást látni a szemekben s azt az önelégült mosolyt, ahogy Jochanán megsimogatja a szőbanforgó szakállt... Felejthetetlen. Salóme

a szakállban látja megtestesülve az elhivatottságot,

az egész profétai mivoltját Jochanának.

Szóval ezelőtt csupaszképpel hirdette az ígét. Ez azonban nem volt így jó:

— Ekkor vetődött föl a szakállnövesztés gondolata —, meséli Salóme — és azóta járunk szakállal...

Most már a prófétához fordulok: Egyelőre mesternek szólitom, majd meglátom, előléptethetem-e prófétának.

— És miben merül ki a mester prófétai tevékenysége?

Ezt nem érti.

— Hát mit csinál? Betegeket gyógyít?

— Nem, nem, ahhoz még nem értek.

— Alamizsnát ad?

— Hát kapni kapok...

— Ugy értem, ad-e?

— En???

— Uj eszméket hirdet?

— Nem...

— Uj vallást hozott?

— Nem...

— Vigaszt az embereknek?

— Nem...

Most már dühös vagyok, rákiabálok:

— Mikor lesz a világ vége?

Ugy megjed, mintha már itt is lenne.

— Kérem, az én írásaim rendbe vannak... *Sehol sem volt velem semmi baj...*

Szegény próféta.

Megenyhülünk mind a ketten.

— Hát öregem, minek az a sár?

— Tetszik tudni, kell az a *falun*.

— Ott? Hisz ott olyan sár van, hogy inkább csizma kellene...

— Nem is a sár miatt kell. Az emberek miatt.

— És persze a szakáll is.

— Az is.

Embernek egész értelmes. Sőt, most már prófétának is jobb... Aki így ismeri az emberi pszichét.. aki ilyen ügyesen sarcolja az embereket...

— Közöny város ez a Szeged, itt nem lehet megélni, tovább megyünk.

Még megkérdem, hogy hogy fogadják őt, mint prófétát? Félnek-e tőle az emberek?

— Hogy fogadnak? Megesett kérem egy helyen, hogy a kocsmában nem akartak addig szállást adni, míg nem táncolok...

— Na és?

— Ott aludtam.

Jochánán... Áldassék szegény úgy, ahogy van.

Klamár Gyula.

Ki vagy Te nékem!

Komor téli éjjen

Tavaszi álom,

Kis öröm bimbó

Nagy bánat fámon.

Csillag az égen,

Virág a földön,

Szemedtől fényes

Az örök börtön;

Szabadság napja,

Tavaszi ég kéke,

Piros harc után

Hófehér béke,

Tavaszi nóta

Ütött vert lanton,

Ifjú virág

Öreg sirhanton;

Könnycsepp a multból,

Mosoly jövőre:

Álom, valóság

Egybeszövödvé.

UDVARDY KÁLMÁN.

VÁROSI ZÁLOGHÁZ Oroszlán
ucca 4.

Az Alföld legnagyobb
táblaüveg raktára
Körösi Géza

üvegezési vállalata

Mérey ucca 8. szám.

Telefon: 9—57.

ROYAL **CIPŐ**ÁRUHÁZ

Szeged, Kölcsey ucca 1. sz.

★
Orosz hócipők
 minden nagyságban.

Mindenkor a legszebb ajándék
 egy modern

GÁZTŰZHELY

Használata tisztá, kényelmes és olcsó.
 Pénzt és időt takarít meg vele. Kapható a

Szegedi Légszeszgyárban

**MAGYAR—HOLLANDI
 BIZTOSÍTÓ RT.**

szegedi vezérigénységénél
 (Kárász u. 8. Telefo : 15—45.)

élet-, hozomány-, mindennemű
 elemi-, gépjármű-, baleset- és
 szavatossági biztosítást
 igen előnyös feltételek-
 kel köthet.

Vasat,
 Vasárut
 Vargánál
 ásárolunk

Telefon: 10—89.

Szegeden, Hid ucca.

